दिव्याकरसमाकारं दीप्तानलसमाकरं ।
तप्तजाम्बूनदमयीं राजतान्तपरिच्छदां ॥ ८ ॥
दिव्यपायससंपूर्णां पात्रीं पत्नीमिव प्रियां ।
प्रगृह्य विपुलां दोर्भ्यां स्वयं मायामयीमिव ॥ ९ ॥
समवेक्ष्याब्रवीद्वाक्यमिदं दशरथं नृपं ।
प्राजापत्यं नरं विद्धि मामिहाभ्यागतं नृप ॥ १० ॥
सान्तःपुरस्तदा राजा प्रत्युवाच कृताञ्जलिः ।
भगवन् स्वागतं तेऽस्तु किमहं करवाणि ते ॥ ११ ॥
अथो पुनरिदं वाक्यं प्राजापत्यो नरोऽब्रवीत् ।
राजन्नर्चयता देवान् अद्य प्राप्तं त्वया फलं ॥ १२ ॥
इदं तु नृपशार्दूल पायसं देवनिर्मितं ।
प्रजाकरं गृहाण त्वं धन्यमारोग्यवर्धनं ॥ १३ ॥
भार्याणामनुरूपाणामश्नीतेति प्रयच्छ वै ।
तासु त्वं लप्स्यसे पुत्रान् यदर्थं यजसे नृप ॥ १४ ॥
वाढमित्येवं नृपतिः शिरसा प्रतिगृह्य तां ।
पात्रीं देवान्नसंपूर्णां देवदत्तां हिरण्मयीं ॥ १५ ॥
अभिवाद्य च तद्भूतमद्भुतं प्रियदर्शनं ।
मुदा परमया युक्तश्चकाराभिप्रदक्षिणं ॥ १६ ॥
ततस्तदद्भुतप्रख्यं भूतं परमभास्वरं ।
संवर्तयित्वा तत् कर्म तत्रैवान्तरधीयत ॥ १७ ॥

Digitized by Google